

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ, ਪੂਜਾ ਬਣਾਓ, ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। "

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰੋ, ਇਸ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਨਪ੍ਰਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਰਥ ਨਾਟ ਪੈਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਮਤਾਵ ਕੱਢ ਦਿਓ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਰਹਮਦਿਲ ਬਣ ਆਪਣਾ ਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰੋ। ਅੰਨਿਆ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹੋ ਇੱਕ ਗੱਲ ਲਈ ਕਿ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਈ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਦੇ ਪਾਸਟ ਹੋਈ, ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ, ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ? ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਪੱਕਾ ਮਕਾਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਉਮਰ ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੱਚਾ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਸ ਦੀ ਉਮਰ ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਚਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਜੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਕੇ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ, ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਰਪੀਟ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੱਛ - ਮੱਛ ਅਵਤਾਰ ਜਾਂ 84 ਲੱਖ ਯੋਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਤਾਂ ਸਮਝਣ। ਜੇ ਪੱਥਰ - ਠਿੱਕਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਵਰਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਦੀ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ। ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਲ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਚਿੰਤਰਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਾਰੇ ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਰਚਨਾ ਕਿਵੇਂ ਰਚੀ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਸੀ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚਲੀ, ਫੇਰ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਚਲੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਰਪੀਟ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਰਪੀਟ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਓ, ਪੈਗਾਮ ਦਿਉ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਥੇ ਬੈਠ ਜਾਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਂ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਯੱਗ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬੱਚਾ ਆਇਆ ਤੇ ਉਹ ਸਮਝੇਗਾ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੀ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਹਾਫ਼ ਪਾਟਨਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਸਤੇ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਥੇ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਤੇ। ਓਥੇ ਤਾਂ ਇਹ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੂਰਗ ਸੀ, ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ। ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਖਿਆਲਾਤ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਚੱਕਰ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ 2500 ਸਾਲ ਚੱਲੀ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੜੇਦਾ ਦੇ ਰਾਜਭਵਨ ਵਿੱਚ ਰਾਮਾਇਣ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਕਦੇ ਭਗਵਾਨ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਖੁਦ ਹੀ ਉਠਦੇ ਬੈਠਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਖ਼ਲਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਰਲੇ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਖ਼ਬਰ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਹੀ ਸਭ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਅਥਾਹ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਫੇਰ ਉਹ ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ? ਇੰਨੇ ਕੰਗਾਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਹੁਣ ਮੈਂ ਫੇਰ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜੇ ਫੇਰ ਪੈਸੇ ਹਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਆਉਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿੰਨੇ ਮੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਫੇਰ ਦੀ ਫੇਰ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਅਥਾਹ ਧਨ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋਗੇ ਕੀ - ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਨਾਂ ਸੋਨਾ, ਕਿੰਨੀ ਚਾਂਦੀ, ਨੇਟ ਆਦਿ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਬਜ਼ਟ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਅਨਾਉਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਜ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਰਚ ਹੈ। ਬਾਰੂਦ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਰੂਦ ਤੇ ਇੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨਾਲ ਆਮਦਨੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਲਵਰ ਏਜ਼ਡ ਵਿੱਚ ਚਾਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕੀ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ! ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਨੇਟ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਕਾਗਜ਼ ਤਾਂ ਕੰਮ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਕੀ ਰਹੇਗਾ? ਇਹ ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਆਦਿ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਇਹ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਇੰਨੇ ਸਮਝੋ ਇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਖ਼ਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਵਰਥ ਨੇਟ ਏ ਪੈਣੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸੋਹਣਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਠਿਕਾਣਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਰਟ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਕਲਪੰਤਰ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਘਰ। ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੂਸਰੀ ਆਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ। ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਬਾਬਾ ਦਾ ਸਟੂਡੈਂਟ ਬਣ ਜਾਏ, ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਏ, ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਏ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤਾਂ ਝੂਠੀ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੂ ਲੋਕ ਦਾ ਹੁਣ ਅੰਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਇਥੋਂ ਭਰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਸ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਝੋਲੀ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਸ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਝੋਲੀ ਭਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਹਿਮ ਦਿਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣੇ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਆਦਿ ਪੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸ੍ਵਰਗ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਨਰਕ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਕਮਾਂਡਰ ਚੀਫ ਐਰੋਪਲੇਨਸ ਦੇ ਹਨ, ਕਮਾਂਡਰ ਚੀਫ ਲੜਾਈ ਦੇ ਹਨ, ਸਟੀਮਰ ਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹਨ! ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਤਰਫ ਮਾਰਾ ਮਾਰੀ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਰੋਪਲੇਨਸ ਅਤੇ ਲਸ਼ਕਰ ਆਦਿ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਬੱਤੀਆਂ, ਐਰੋਪਲੇਨ ਰਹਿਣਗੇ ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਰਹੇਗੀ, ਭਾਰਤ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਮਾਡਲ ਛੋਟਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਮੌਤ ਅਖੀਰ ਕਿਵੇਂ ਆਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੀ ਬੰਬ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਜਿੱਥੇ ਡਿੱਗਣਗੇ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕੋਈ ਲਸ਼ਕਰ ਆਦਿ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਐਰੋਪਲੇਨ ਵੀ ਕਰੋੜਾਂ ਖਰਚਾ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸੋਨਾ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਟੰਨ ਦੇ ਟੰਨ ਸੋਨਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਸਾਰਾ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਇੱਕ ਆਈਲੈਂਡ ਹੈ। ਅਣਗਿਣਤ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿੱਥੇ ਬਾੜ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਬਿਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਆਦਿ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਲਮਈ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਪਾਣੀ ਹੀ ਪਾਣੀ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਂਬੇ - ਕਰਾਚੀ ਤੇ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਜਾਕੇ ਰਹੇਗਾ, ਸੇ ਵੀ ਮਿੱਠੇ ਪਾਣੀ ਤੇ। ਉੱਥੇ ਖੂਹ ਆਦਿ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਪਾਣੀ ਬੜਾ ਸਾਫ ਪੀਣ ਲਈ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਦੀਆਂ ਤੇ ਖੇਲਪਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੰਦਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ, ਅਮਰਲੋਕ। ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵਰਸਾ ਲਈਏ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਤੇ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈਏ। ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚਾਰੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਮਿਲੇਗਾ ਉਹ ਕਿਓਂ ਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਗੇ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਤੁਸੀਂ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ, 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਮੇਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੇ। ਰਕਸ਼ਾ ਬੰਧਨ ਵੀ ਇਸਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਗਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਸਨੂੰ ਸੁੱਖ ਧਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਸੀ, ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਇੱਕ ਕੋਈ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਓਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਝਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਭ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਟਾਈਮ ਆਦਿ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਏਗਾ। ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। 15 - 20 ਮਿੰਟ ਦੇ ਬਦਲੇ ਘੰਟਾ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਪਰ ਉਹ ਤਾਕਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਹੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਤਦ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਕਿੱਥੇ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਬਾਪ ਥੋੜੇ ਹੀ ਮੱਥੇ ਤੇ ਪੱਗ ਰੱਖ ਦੇਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਹੈ ਡਬਲ ਸਰਤਾਜ ਬਣਨ ਦੀ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਨਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਸਿਰ ਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਯੋਗਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੱਟ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਪਾਪ ਕਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਆਦਿ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਜਨਮ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਕਿਰਪਾ ਆਦਿ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਸਾਧੂਆਂ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਸੰਗਮ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਭਰਨਾ ਹੈ। ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਕੇ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਯੁਕਤੀਆਂ ਰਚ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗੱਲਾਂ ਰੂਪੀ ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਘਬਰਾਉਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ: ਕਈ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਸੁਰਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਗੱਲਾਂ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਹਾਸਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ, ਵਿਅਰਥ ਰਜਿਸਟਰ ਦਾ ਰੋਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਉਡਾਨ ਭਰੋ, ਇਨੇਸੈਂਟ ਬਣੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਬੱਦਲ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਸਿਧੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਵੈਸ਼ਚਨ ਮਾਰਕ ਉਠਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਵਿਅਰਥ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ।
